

Ydelse af Ophold, Fortæring eller Forplejning,
Befordring af Personer eller Gods,

Udførelse af Arbejde eller Ydelse af personlig Virksomhed af hvilken som helst Art;

- 2) Fordring paa Restance af stadigt tilbagevendende eller af en bestemt Begivenhed afhængig Afgift, som hviler paa fast Ejendom og uden særlig Vedtagelse gaar over fra Ejer paa Ejer, paa forfalden Rente, paa Restance af Livrente, Overlevelsesrente, Pension, Afstågtsydelse, Underholdsbidrag eller anden Ydelse, der forfalder med bestemte Mellemrum og ikke er at betragte som Afdrag paa en skyldig Hovedstol;
- 3) Fordring, for hvilken ifølge Lovgivningen Udpantning kan finde Sted, saa og Fordring paa Afgift, som er nævnt i andet Led af § 1 Nr. 1 i Lov om Udpantning m. v. af 29de Marts 1873;
- 4) Fordring ifølge Forløfte, herfra dog undtaget Forløfte, indgaaet for offentlig eller privat Oppebørselsbetjent i Anledning af hans Stilling som saadan; saa og Fordring, som Forlover eller Medskyldner, der har indfriet Gælden, i denne Anledning har paa Hovedskyldner, Medforlover eller Medskyldner, dog at Paatale, for saa vidt han ved Indfrielsen er indtraadt i en andens Fordring, staar ham aaben mindst i den Tid, som gjaaldt for den saaledes indfrieede Fordring;
- 5) Fordring, som udenfor Tilfælde af Svig havees paa Tilbagebetaling af, hvad nogen har ydet i urigtig Forudsætning om, at Forpligtelse hertil paalaa ham, eller i Forventning af Modydelse, som er udebleven.

§ 4.

I ti Aar forældes:

- 1) Fordring, som støttes paa Gældsbrief eller paa Dom eller offentligt Forlig og ikke falder ind under Bestemmelserne i § 2; paa Krav af saadan Art, som ommeldes i § 3 Nr. 2 til 4, finder dette dog kun Anvendelse, hvor saadant Grundlag som nu nævnt er opnaaet, efter at Kravet er forfaldet eller i øvrigt blevet til en selvstændig Gældsfordring, eller Kupon er udstedt for Rente- eller lignende Fordring;
- 2) alle andre Fordringer, for hvilke anden Frist ikke er bestemt i §§ 2 og 3.

§ 5.

De i § 2 Nr. 1 og §§ 3 og 4 bestemte Frister regnes fra den Dag, da Fordringen er forfalden. Ved Fordring efter Dom medfører Eksekutionsfristen ikke Udskydelse af det Tidspunkt, fra hvilket Fristen skal regnes.

Lyder en Fordring paa Betaling efter forudgaaende Opsigelse fra Fordringshaverens Side, regnes Fristen fra den Dag, til hvilken saadan Opsigelse tidligst kunde have været given. Hvor Forløfte er indgaaet for en Hovedfordring, for hvilken Forældelsesfristen er ti eller thye Aar, skal dog, uanset at Kautionsfordringen kunde bringes til at forfalde ved Fordringshaverens Opsigelse af Hovedfordringen, tre Aars Fristen efter § 3 Nr. 4 først regnes fra den Dag, da Kautionsfordringens Forfaldstid er indtraadt; men Kautionsfordringen forældes i dette Tilfælde tillige i henholdsvis ti eller thye Aar fra den Dag, da den ved saadan Opsigelse tidligst kunde have været bragt til at forfalde. Ved Beregningen af en Kautionsfordrings Forældelsestid kommer det ikke i Betragtning, at den først maatte kunne kræves opfyldt, efter at Fyldestgørelse forgeses er søgt hos Hovedskyldneren, eller efter forudgaaende Varsel til Forloveren.

Ved de Fordringer, som ommeldes i § 2 Nr. 2, regnes thye Aars Fristen fra den Dag, da den første Ydelse forfaldt til Betaling; i samme Frist forældes Resten efter Forløfte indgaaet for nogen saadan Fordring.